

Резюме на цялостната предварителна оценка на въздействието /изготвено по образец на Приложение № 2 към чл. 22, ал. 1 от Наредбата за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието

Резюме на цялостната предварителна оценка на въздействието	
Наименование на акта:	Период на извършване на оценката:
Закон за опазване на околната среда	март 2020 г. – юли 2020 г
Водеща институция:	От какво ниво възниква необходимостта от предприемане на действието?
Министерство на околната среда и водите (МОСВ)	Национално
Други организации, участвали в извършването на оценката:	Информация за контакт:
Външен консултант - Обединение „Консултанти Евролекс и Делчев“	Петър Драгоев, и.д. Директор на Дирекция „Екологична оценка, оценка на въздействието върху околната среда и предотвратяване на замърсяването“ на МОСВ тел. 02/940 6391 е-поща: pdragoev@moew.government.bg
	Теодора Желева, Началник отдел „Комплексни разрешителни и опасни вещества“ в Дирекция „Екологична оценка, оценка на въздействието върху околната среда и предотвратяване на замърсяването“ на МОСВ тел. 02/940 6227 е-поща: tzheleva@moew.government.bg
1. РЕЗЮМЕ И ВАРИАНТИ НА ДЕЙСТВИЕ	
Какъв е проблемът, който трябва да се реши? Защо е необходимо действие от страна на правителството/държавата?	
1.1. Проблеми.	
<p>Законът за опазване на околната среда (ЗООС) урежда обществените отношения, свързани с опазване на околната среда и нейните компоненти и регламентира реализирането на редица механизми за управление на дейностите, свързани с въздействие върху околната среда, в това число процедури за оценка на въздействието върху околната среда, издаване на комплексни разрешителни, достъп до информация за околната среда и др. ЗООС е и актът, в който са транспонирани текстовете на Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година относно емисиите от промишлеността (комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването), Директива 2011/92/ЕС относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (изменена с Директива 2014/52/ЕС на Европейския</p>	

парламент и на Съвета от 16 април 2014 година) и Директива 2012/18/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 година относно контрола на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества, за изменение и последваща отмяна на Директива 96/82/ЕО на Съвета.

Общата цел на планираните промени е подобряване на законодателната уредба за ограничаване на административната тежест и подобряване на административното обслужване за гражданите и бизнеса и постигане на пълно съобразяване на ЗООС с Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година относно емисиите от промишлеността (комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването), Директива 2011/92/ЕС относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (изменена с Директива 2014/52/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година) и Директива 2012/18/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 година относно контрола на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества, за изменение и последваща отмяна на Директива 96/82/ЕО на Съвета.

В ЗООС са идентифицирани следните проблеми:

1.1.1. Ненавременно предоставяне на административни услуги и намалена ефективност на контролната дейност на администрацията

Установена е концентрация в лицето на министъра на околната среда и водите на правомощия в условията на невъзможност за тяхното превъзлагане. Посоченият проблем е установен по отношение на следните процедури:

1/ Предоставяне на указания за извършване на проверки – съгласно чл. 22а, ал.1 от ЗООС операторите, извършващи дейности по приложение I на Регламент (ЕО) № 166/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 януари 2006 г. за създаване на Европейски регистър за изпускането и преноса на замърсители и за изменение на Директиви 91/689/ЕИО и 96/61/ЕО на Съвета, ежегодно докладват данни за изпускането и преноса на замърсители в публичен регистър на изпускането и преноса на замърсители (чл. 22б, т. 2 от ЗООС). Контролът върху достоверността на докладваните от операторите данни се осъществява от Регионалните инспекции по околната среда и водите (чл. 22а, ал.3 от ЗООС) като указания за извършване на проверката предоставя единствено Министерът на околната среда и водите (чл. 22а, ал.3 от ЗООС).

2/ Обявяване на внесени инвестиционни предложения - съгласно чл.95, ал.1 от ЗООС съответният компетентния орган следва да обяви всяко постъпило инвестиционно предложение на интернет страницата си и да уведоми писмено кмета на съответната община, район и кметство. Преценка на необходимостта от извършване на оценка на въздействието на околната среда (ОВОС) се осъществява от Министъра на околната среда и водите по отношение на инвестиционни предложения, включени в обхвата на чл. 93, ал. 2 от ЗООС, а в рамките на неговата компетентност попадат и решенията по ОВОС по отношение на изброените в чл.94 от ЗООС инвестиционни предложения, разширения или изменения.

3/ Насърчаване и развитие на най-добри налични техники за целите по околна среда - съгласно чл.120, ал. 1 от ЗООС Министерът на околната среда и водите предлага мерки за насърчаване разработването и прилагането на най-нови техники, когато това е необходимо за целите по околна среда.

4/ Контрол на изпълнението на задълженията на операторите на предприятия и/или съоръжения, класифицирани с нисък или висок рисков потенциал - съгласно чл. 157а, ал.1 от ЗООС Министърът на околната среда и водите е компетентният орган, който осъществява контрол върху изпълнението на задълженията на операторите на предприятия и/или съоръжения, класифицирани с нисък или висок рисков потенциал в съответствие с чл. 103, ал. 2 от ЗООС.

В нормативни текстове в ЗООС, регулиращи горепосочените процедури, е установена липсата на изрично предвидена възможност за оправомощаване на други длъжностни лица в рамките на тези процедури. В тази връзка е идентифицирана необходимостта от изменение на въпросните законови текстове и в тази връзка са направените предложенията за изменение и допълнение на ЗООС.

1.1.2. Проблем, свързан с качеството на информацията относно операторите на предприятия и/или съоръжения, класифицирани с нисък или висок рисков потенциал

Съгласно чл. 103 от ЗООС, всички оператори на ново или на съществуващо предприятие и/или съоръжение, в което са налични опасни вещества по приложение № 3 от закона, са длъжни да извършат и документират класификация на предприятието и/или съоръжението като следва да предоставят на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по околна среда уведомление (ИАОС), съдържащо задължително актуални данни за оператора, за предприятието и отговорното лице. При промяна на подадената информация се подава актуализирано уведомление (чл. 103, ал.5, т.5 от ЗООС). Идентифицирано е несъответствие на законовия текст на чл.103 от ЗООС с Член 7 от Директива 2012/18/ЕС, породено от неточности при транспонирането на Директива 2012/18/ЕС. В резултат, настоящата редакция на ЗООС поражда възможност за неправилно тълкуване и в тази връзка – неправилно прилагане и несъответствие с Директива 2012/18/ЕС, което от своя страна влошава качеството и актуалността на наличната при ИАОС информация.

Като резултат от това се наблюдава невъзможност за постигане на висока ефективност при извършването на дейности по административно регулиране и контрол, а в определени случаи, напр. при неточна индивидуализация на операторите - и незаконосъобразност на актовете и действията на администрацията.

Предложенията за изменения и допълнения на ЗООС предвиждат прецизиране за законовия текст и привеждането му в пълно съответствие с текста на Член 7 от Директива 2012/18/ЕС.

1.1.3. Проблем, свързан с воденето на публичния регистър на комплексни разрешителни.

Съгласно чл. 129 ал. 1 от ЗООС Министърът на околната среда и водите води публичен регистър с данни за резултатите от издаването, отказа, отмяната, преразглеждането, изменението и актуализирането на комплексните разрешителни. В съответствие с чл. 129, ал.3 във връзка с чл. 129. ал. 2, т. 1 – 4 и чл.120, ал.1 от ЗООС, Изпълнителният директор на ИАОС предоставя основни данни в този регистър. Съгласно ал.4 на същата разпоредба, ИАОС поддържа публичен регистър за резултатите от мониторинга на емисиите, предвиден в издадените комплексни разрешителни, предоставени ѝ от

съответната Регионална инспекция по околна среда (РИОСВ).

Гореизложеното на практика резултира в неефективност при воденето на публичния регистър на комплексни разрешителни поради необосновано ангажиране на ресурса на две администрации в осъществяването на дейности, пряко свързани с един регулаторен режим – процедурата по комплексно разрешително.

Съществените причини за възникването на посочения проблем са свързани с липсата на единство и последователност в настоящата правна регламентация на процедурата по водене на публичния регистър с резултатите от издаване, отказ, отмяна, преразглеждане и актуализиране на комплексни разрешителни по реда на чл. 129 от ЗООС.

С оглед на това предложенията за изменения и допълнения предвиждат функциите по оперативното водене на публичния регистър с данни за резултатите от издаването, отказа, отмяната, преразглеждането, изменението и актуализирането на комплексните разрешителни да преминат към правомощията на Изпълнителния директор на ИАОС.

1.1.4. Наличие на необоснована финансова тежест за обществени органи, граждани и бизнес.

В съответствие с чл. 92 от ЗООС, на задължителна оценка на въздействието върху околната среда подлежат *инвестиционните предложения за строителство, дейности и технологии съгласно приложение № 1 от закона и инвестиционните предложения за строителство, дейности и технологии с трансгранично въздействие върху околната среда съгласно приложение № 1 към чл. 2 от Конвенцията по оценка на въздействието върху околната среда в трансграничен контекст, съставена в Еспо (Финландия) на 25 февруари 1991 г.* Предмет на преценка на необходимостта от извършване на ОВОС, от друга страна, са изчерпателно изброените в чл.93, ал. 1 от ЗООС.

Независимо в кой от двата режима попада съответното инвестиционно предложение, съгласно чл. 95, ал.1 от ЗООС в рамките на процедурата по ОВОС възложителите на инвестиционно предложение следва информират писмено компетентния орган и обявяват своето предложение както следва:

- на интернет страницата си (ако има такава) и *чрез средствата за масово осведомяване, или*
- по друг подходящ начин.

В редица процедури в рамките на закона е налице изчерпателно изброяване на интернет пространството и средствата за масово осведомяване като алтернативни начини за уведомяване/обявяване на актове, документи и информация. Такива са процедурите:

- осведомяване на обществеността *чрез средствата за масово осведомяване или по друг подходящ* относно мястото и датата на обсъждане на доклада за ОВОС (чл.97, ал. 4 от ЗООС);
- оповестяване решението по ОВОС *чрез централните средства за масово осведомяване, интернет страницата си и/или по друг подходящ начин.* (чл. 99, ал.6, т.2 от ЗООС);
- обявяване *в местните средства за масово осведомяване* от страна на кмета на съответната община на получените доклад за безопасност, доклад за политиката за предотвратяване на големи аварии, вътрешен аварийен план на предприятието (чл. 115, ал.2 от ЗООС);
- оповестяване за издадено решение за одобряване, съответно не одобряване на доклада за безопасност *чрез централните средства за масово осведомяване,*

интернет страницата на агенцията и/или по друг подходящ начин.(чл. 116б)

Гореизброените текстове определят средствата за масово осведомяване като един от няколко алтернативни способа, измежду които адресата на съответната процедура може да избере. За разлика от тях, обаче, текстът на чл. 95, ал.1 от ЗООС предполага задължителното оповестяване на инвестиционното предложение (когато е приложимо – дори в допълнение на интернет оповестяването) и чрез средствата за масово осведомяване.

В тази връзка е установена необоснована финансова тежест за администрации (обществени органи) граждани и бизнеса, възникваща от задължението за обявяване на инвестиционни предложения и чрез средствата за масово осведомяване.

Негативните последици от посочения проблем засягат както общини (и други обществени органи), така и гражданите и организацияте, участници в качеството им на възложители на инвестиционни предложения в рамките на процедурата по ОВОС.

С оглед на това предложенията за изменения на ЗООС предвиждат отпадането на задължителното обявяване на инвестиционни предложения чрез средствата за масово осведомяване.

1.1.5. Проблеми, свързани с несъответствия, непълноти и непоследователност във формулировките на законовия текст.

1.1.5.1. Установени са несъответствия при използване на понятията „предприятие“ и „съоръжение“ в текста на ЗООС и неговите легални дефиниции, съдържащи се в Допълнителните разпоредби на закона.

Съгласно дадената в § 1, т. 29 от ДР на ЗООС дефиниция „съоръжение“ представлява техническа единица в рамките на едно предприятие – налице е въведено съотношение между тези понятия като общо към частно, което изключва тяхното кумулативно съществуване като взаимнозаменяеми понятия в рамките на законовия текст. Въпреки това, в множество хипотези в ЗООС тези две понятия са представени под общата формулировка „предприятие/съоръжение“. Съвместно с това в текста на някои разпоредби липсва изрично споменаване на понятието „съоръжение“. Посоченият проблем е установен по-конкретно в:

- процедурата по подаване на уведомление за извършена класификация от оператори на предприятие и/или съоръжение с нисък рисков потенциал и оператори на предприятие и/или съоръжение с висок рисков потенциал по реда на чл.103 от ЗООС;
- задълженията на операторите на предприятията и/или съоръжения с нисък рисков потенциал и оператори на предприятията и/или съоръжения с висок рисков потенциал за разработване на политики за предотвратяване на големи аварии (чл. 105, ал.1, т.4 от ЗООС) и осигуряване съдействие на контролните комисиите за извършване на проверки на предприятията и/или съоръжения (чл. 105, ал.1, т.3 от ЗООС);
- процедурата по подаване на изготвени/актуализирани доклади за политика за предотвратяване на големи аварии и техни актуализации от оператори на ново предприятие и/или съоръжение с нисък рисков потенциал (чл. 106, ал.1 от ЗООС);
- задълженията на оператори на предприятията и/или съоръжения с висок рисков потенциал за разработване и прилагане на вътрешен аварийен план (чл. 107, ал.1, т.3 от ЗООС), изискванията към доклада за безопасност (чл. 107, ал.3 от ЗООС) и процедурата по провеждането на консултации с персонала на предприятието и/или

съоръжението (107, ал. 4 от ЗООС).

- изготвянето на външен аварийен план от кметовете на общини, на чиято територия се намират предприятия и/или съоръжения с висок рисков потенциал (чл. 108, ал.1 от ЗООС) и съгласуването на изготвените външни аварийни планове с оператора и със съответната териториална РИОСВ (чл. 108, ал.3, т.2 и т.3 от ЗООС);
- докладването от Министъра на околната среда и водите или оправомощено от него длъжностно лице към електронната база данни на Европейската комисия (e-MARS) на обстоятелства във връзка с възникнала голяма авария (чл. 111, ал.1, т.3 от ЗООС);
- при процедурата по подаване на заявления за одобряване на доклад за безопасност до изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по околна среда от оператори на нови предприятия и/или съоръжения с висок рисков потенциал, вътрешен аварийен план (чл. 112, ал.3, т.3 от ЗООС);
- процедурата по обявяване и откриване на обществен достъп до докладите за безопасност, докладите за политиката за предотвратяване на големи аварии и вътрешните аварийни планове на операторите на нови предприятия и/или съоръжения с висок рисков потенциал на интернет страницата на Изпълнителната агенция по околна среда (чл. 115, ал.1 от ЗООС);
- процедурата по освобождаване на кметове на общини от задължението за изготвяне на външен аварийен план съгласно чл. 116 ал.2 и ал.3 от ЗООС.
- процедурата по уведомяване на компетентните органи в случай на възникване на голяма авария (чл. 116г, ал.1 от ЗООС);
- преразглеждане и актуализация на изготвени доклади за безопасност (чл. 116е, ал.1 от ЗООС) и преразглеждане и актуализация на изготвени вътрешни аварийни планове (чл. 116е, ал.2, т.2 и т. 3 от ЗООС);
- процедурата по сътрудничество по предоставяне на информация от операторите на предприятия и/или съоръжения с нисък или висок рисков потенциал на кметовете на общините при наличие на опасност от възникване на ефект на доминото (чл.116з, ал.3 от ЗООС).
- провеждането на планиран и системен контрол на операторите на предприятия и/или съоръжения, класифицирани с нисък или висок рисков потенциал от контролните структури (чл.157а, ал.3 от ЗООС), утвърждаването и актуализирането на годишния за контролна дейност (чл.157а, ал.7 от ЗООС), критериите за извършване на оценка на опасностите в съответствие с чл.157а, ал.11 от ЗООС;
- процедурата по съобщаване и публикуване на данни относно резултатите от извършени съвместни проверки (чл.157б, ал.2, т. 2 от ЗООС);
- събирането на информация и данни за опасните вещества в рамките на осъществяване на съвместни проверки (чл.157в, ал.1, т. 4 от ЗООС);
- процедурата по налагане на забрани за експлоатация на предприятия и/или съоръжения с нисък или висок рисков потенциал (чл.164в, ал.1 от ЗООС);

1.1.5.2. Констатирана е непоследователност във формулировките на законовия текст във вътрешнонормативни препращания

Съгласно чл. 107, ал. 1 от ЗООС операторите на предприятия и/или съоръжения с висок рисков потенциал са длъжни да разработят и прилагат:

- доклад за безопасност;
- доклад за политиката за предотвратяване на големи аварии;
- вътрешен аварийен план на предприятието.

Текстът на чл. 116е. от ЗООС задължава операторите да преразглеждат и при

необходимост актуализират докладите си за безопасност и вътрешните аварийни планове, след което да ги заявят за одобряване (чл. 116ж. ал.1 от ЗООС). При получаване на актуализирания доклад за безопасност изпълнителният директор на ИАОС издава ново решение за одобряване, съответно неodobряване на актуализирания доклад за безопасност.

Настоящата редакция на някои законови разпоредби препращат единствено към процедурата по първоначално одобряване на доклади за безопасност на предприятията и/или съоръженията с висок рисков потенциал (чл.116, ал.1 от ЗООС), без да отразяват процедурата за одобряване на актуализирани доклади за безопасност на предприятията и/или съоръженията с нисък и висок рисков потенциал. Посоченият проблем е установен по-конкретно в процедурите по:

- преразглеждане, проверка и актуализация от страна на кметовете на общини на външните аварийни планове (чл.108, ал.5 от ЗООС);
- издаване на решения и прекратяване действието на решения по одобряване на доклади за безопасност (чл.110, ал.1 и ал.2 от ЗООС);
- отчитане на информация за издадените решения за одобряване/неodobряване на доклади за безопасност на предприятията и/или съоръженията с висок рисков потенциал (чл.111 ал.3 от ЗООС);
- произнасяне по актуализирани уведомления за извършена класификация по чл.103, ал.5 от ЗООС.

1.1.5.3. Констатирана е липсата на предвиден в закона текст за изрично указване на заявителите - оператори на предприятия и/или съоръжения, за приложимостта на изключенията по чл. 103, ал.8, т. 1 и/или т. 5-8 от ЗООС.

Раздел I на Глава седма от ЗООС регламентира реда, по който всеки оператор на ново или на съществуващо предприятие и/или съоръжение, в което са налични опасни вещества по приложение № 3 от закона, извършва и документираща класификация на предприятието и/или съоръжението (чл. 103 и следв. от ЗООС), изготвя и прилага политика за предотвратяване на големи аварии, система за управление на мерките за безопасност, доклад за политиката за предотвратяване на големи аварии (Чл.105 и следв. от ЗООС).

Процедурата по одобряване на изготвени и подадени от оператори на предприятия и/или съоръжения с висок рисков потенциал доклади за безопасност и техни актуализации завършва с издаване на решение за одобряване на доклада за безопасност, съответно решение за неodobряване на доклада за безопасност (чл.116 и чл.116ж от ЗООС). Същевременно, текстът на чл.103, ал.8 от ЗООС урежда хипотезите, в които правилата по Раздел I на Глава седма не намират приложение.

В тази връзка в рамките на процедурите по реда на Глава седма, Раздел I от ЗООС е установена липса на законов текст за указване на приложимостта на изключенията по чл. 103, ал.8, т. 1 и/или т. 5 - 8 от ЗООС.

1.1.5.4. Установено е наличието на неактуални понятия в ЗООС и недостатъци и непоследователност във външни препращания към разпоредби на свързано национално законодателство.

1/ Актуалната редакция на ЗООС към настоящ момент борава с остарели понятия. Проблемът по-конкретно е установен по отношение на:

- организацията и експлоатацията на депа за отпадъци, включително хвостохранилища, сгуроотвали и други, както и на съоръжения за съхраняване на отпадъци и/или опасни химични вещества, препарати и продукти (чл. 44 от ЗООС);
- финансиране на дейността на предприятието за управление на дейностите по опазване на околната среда (чл. 61, ал. 5 от ЗООС);
- реда за събиране на невнесените в срок глоби и санкции по ЗООС (чл.72а, ал. 1 от ЗООС);

В рамките на горепосочените процедури, ЗООС препраща към Закона за защита от вредното въздействие на химичните вещества и смеси (ЗЗВВХВС) и използваните в него понятия в редакцията му преди 2010 г., когато ЗЗВВХВС претърпява редакция, с която:

- Заглавието на закона е изменено на Закон за защита от вредното въздействие на химичните вещества и смеси;
- § 1, т.2 изоставя термина „препарати“ и го замества с понятието "смеси", което дефинира като смеси или разтвори, съставени от две или повече химични вещества.

Установено е, че настоящата редакция на ЗООС не отразява горепосочените изменения, въведени в ЗЗВВХВС.

2/ Установено е несъответствие със свързани нормативни актове е по отношение на процедурата по издаване на комплексно разрешително съгласно разпоредбите начл.117 и следв. от ЗООС, препращащи към текстове на Закона за управление на отпадъците (ЗУО) и Закона за водите (ЗВ).

Съгласно редакцията нат.1 от чл.118, ал.4 от ЗООС дейностите по третиране на отпадъци - обект на разрешителен режим по реда на чл. 67 от ЗУО, са освободени от изискването за разрешение по реда на Закона за управление на отпадъците при наличието на иницирана процедура за издаване на комплексно разрешително или наличие на комплексно разрешително по реда на ЗООС. Същевременно във въпросния текст е установена липса на препращане към дейностите, подлежащи на регистрационен режим съгласно чл. 78 от ЗУО. Идентичен проблем се констатира и по отношение на разпоредбата на т.2 от чл.118, ал.4 от ЗООС. Настояща редакция на този текст неоснователно стеснява смислово обхвата на изключението като единствено приложимо по отношение на чл. 46, ал. 1, т. 3 /разрешително за ползване на воден обект за заустване на отпадъчни води в повърхностни води/ от ЗВ.

Наличието на въпросните несъответствия и пропуски може да се отдаде на несвоевременна актуализация на ЗООС и липсата на систематичен, цялостен подход към регулиране на обществените отношения, свързани с предмета на неговото регулиране.

Негативните последици от очертаните проблеми в законовите формулировки са разнообразни с различен характер и тежест на въздействие, но на практика се свеждат до затруднения и проблеми в тяхното приложение и на места на тълкуване, водещи до стесняване на приложното поле на засегнатите процедури и възможност за несигурно определяне на кръга на правните субекти, попадащи в техния обхват.

1.1.6. Проблеми, свързани с налични несъвършенства в транспонирането и осигуряване ефективното цялостно прилагане на Директива 2010/75/ЕС, Директива 2011/92/ЕС и Директива 2012/18/ЕС

1.1.6.1. Констатирани са несъвършенства в транспонирането на Директива 2010/75/ЕС на

Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година относно емисиите от промишлеността /комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването/ (Директива 2010/75/ЕС).

Проблемът е установен от Европейската комисия, Генерална дирекция „Околна среда“ /EU Pilot - EUP(2017)9184/ по отношение на процедурите по

- отстраняване, контролиране, ограничаване или намаляване на опасните вещества, пораждащи значителен риск за човешкото здраве и околната среда, предизвикан от промишлени дейности, за които се изисква издаването на комплексно разрешително (чл.121, т.8, буква г) от ЗООС).
- извършване на извънпланови проверки и извънредни проверки на инсталации и съоръжения за категориите промишлени дейности за които се изисква издаването на комплексно разрешително (чл.154а, ал.7 от ЗООС).

1/ Настоящата редакция на чл. 121, т.8, буква г) от ЗООС гласи, че при окончателно прекратяване на дейностите по приложение № 4 от закона операторът: *„в случай на значителен риск за човешкото здраве и околната среда, предизвикан от дейности по приложение № 4, съгласно доклада за базовото състояние по чл. 122, ал. 2, т. 12 предприема действия за отстраняване, контролиране, ограничаване или намаляване на опасните вещества така, че площадката, предвид характеристиката и съгласно чл. 122, ал. 2, т. 4 и одобреното и бъдещо предназначение, да не представлява повече такъв риск.“*

Съгласно констатациите на Европейската комисия, включени в Приложение I, буква б), т.8 към писмо ENV.E. I/ARK/sv/EUP(2017)9184 на Европейската комисия, Генерална дирекция „Околна среда“:

Член 22, параграф 3, втора алинея от Директивата относно действията, които следва да се предприемат от оператора при окончателно прекратяване на дейностите, смятаме за непълно транспонирана, тъй като в националното законодателство не се уточнява, че „замърсяването на почвата и подземните води“ поражда риск и не е отразено изискването „преди първоначалното актуализиране на разрешителното за инсталацията след 7 януари 2013 г. също така националната мярка реферира единствено към одобреното „бъдещо предназначение“ на площадката, докато в Директивата се посочва „сегашното и одобреното и бъдещо предназначение.“

2/ Съгласно чл.154а, ал.7 от ЗООС съответните компетентни органи извършват извънпланови проверки в срок, не по-дълъг от 30 дни, от получаването на жалби и сигнали, аварии и инциденти, свързани с опасност за околната среда или случаи на несъответствие с условията на комплексното разрешително.

В Приложение I, буква б), т.29 на своето писмо ENV.E. I/ARK/sv/EUP(2017)9184, Европейската комисия, Генерална дирекция „Околна среда“ установява:

Член 23, параграф 5 от Директивата, съгласно който се изисква нерутинните екологични инспекции да се провеждат възможно най-скоро, е неправилно транспониран, тъй като в националното законодателство се посочва „в едномесечен срок“ и този срок може да постави под въпрос ефективността на посочената разпоредба.

1.1.6.2. Установени са несъвършенства в транспонирането на Директива 2011/92/ЕС

относно осъществяването на оценка на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (изменена с Директива 2014/52/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година),

1/ Съгласно пар.1 на член 2 от Директива 2011/92/ЕС, Държавите-членки следва да приемат всички необходими мерки, за да гарантират, че преди да бъдат одобрени, проектите, които биха могли да окажат значително въздействие върху околната среда са предмет на изискването за получаване на разрешение за осъществяване и на оценка относно тяхното въздействие. По-конкретно, в предметния обхват на оценка на въздействието върху околната среда попадат задължително, проектите съгласно Приложение I на Директива 2011/92/ЕС, а след преценка - проектите съгласно Приложение II на Директива 2011/92/ЕС.

Съгласно насоките на Европейската комисия по „Тълкуване на дефиниции на категории проекти в приложение I и II на Директивата за ОВОС“ (Директива 2011/92/ЕС), *за целите на Директивата за ОВОС, терминът „обезвреждане“ се тълкува като включващ „оползотворяване“*. Същото се потвърждава и от мотивите Решение на Съда на Европейския съюз от 23.11.2006 по дело С-486/04, Комисията срещу Италия, (Неизпълнение на задължения от държава-членка - Оценка на въздействието на определени проекти върху околната среда - Оползотворяване на отпадъци - Инсталация за производство на електроенергия чрез изгаряне на горими материали, получени от отпадъци и биомаса в Масафра (Таранто) - Директиви 75 / 442 / ЕИО и 85/337 / ЕИО), съгласно т.44 на които *„трябва да се приеме, че понятието за обезвреждане на отпадъци [...] трябва да се тълкува в по-широкия смисъл на това, че обхваща всички операции, водещи или до обезвреждане, в строгия смисъл на термина, или до оползотворяване на отпадъци.“* т.е. включително и изброените в Приложение № 2 към § 1, т. 13 от ЗУО /което от своя страна възпроизвежда Приложение II към Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно отпадъците и за отмяна на определени директиви/.

В контекста на тази европейска регламентация се констатира несъвършенства на националния законов текст. Настоящата формулировка на т. 11., буква „б“ от Приложение №2 към чл.93, ал. 1, т.1 и 2 от ЗООС, оставя извън обхвата на процедурата по ОВОС дейности по оползотворяване на отпадъци, които биха могли да имат значително въздействие на околната среда, поради което и същите следва да бъдат предмет на оценка на въздействието преди да бъдат одобрени.

2/ Повелята на Член 9 от Директива 2011/92/ЕС изисква, когато е взето решение, с което се дава или отказва разрешение за осъществяване на даден проект в рамките на процедура по ОВОС, компетентният орган да предостави на разположение на обществеността:

- съдържанието на крайното решение и всички свързани с него условия;
- главните причини и съображения, върху които се основава решението, включително информация за процеса на участие на обществеността;
- описание на основните мерки срещу евентуалното неблагоприятно въздействие на проекта.

Същевременно, предвиденото в националното законодателство провеждане на обществено обсъждане на доклада за ОВОС в съответствие с чл.97 от ЗООС в настоящата си редакция се осъществява по следния ред:

- възложителят организира съвместно с определените от компетентния орган или

оправомощено от него длъжностно лице засегнати общини, кметства и райони общественно обсъждане на доклада за ОВОС.

- възложителят внася писмено искане с предложение за място, дата и час на срещата/срещите за обществен обсъждане, мястото за обществен достъп до документацията и за изразяване на становища, като към писменото искане се прилага по един екземпляр на доклада за ОВОС с всички приложения към него

- възложителят уведомява лицата по ал. 3 за мястото и датата на обсъждането чрез средствата за масово осведомяване или по друг подходящ начин най-малко 30 дни преди срещата за общественото обсъждане.

- възложителят на предложението, както и съответните компетентни органи осигуряват обществен достъп до документацията по ОВОС чрез интернет страницата си на определено за целта място.

- представителите на обществеността представят писмено своите становища преди, по време на срещата за обществен обсъждане или най-късно три дни след обсъждането, като ги изпращат на възложителя с копие до компетентния орган за вземане на решение по ОВОС.

В рамките на тази процедура се установява липсата на етап, който да предвижда изискуемият от Директива 2011/92/ЕС достъп на обществеността до съдържанието на решенията по ОВОС и свързаните с тях условия

1.1.6.3. Установени са несъвършенства в транспонирането на Директива 2012/18/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 година относно контрола на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества, за изменение и последваща отмяна на Директива 96/82/ЕО на Съвета (Директива 2012/18/ЕС)

Проблемът е установен от Европейската комисия относно стартирана процедура за нарушение № 2020/2224 срещу България по някои разпоредби от Директива 2012/18/ЕС по отношение на (получено официално уведомително писмо от Европейската Комисия № С(2020)3846):

- определението за т.н. „други предприятия“ – съгласно бележката на ЕК тази формулировка не обхваща ситуацията, когато предприятие с висок рисков потенциал става предприятие с нисък рисков потенциал, поради което ЕК счита, че транспонирането се счита за несъответстващо на директивата (двете разпоредби са транспонирани в §1, т. 31г от Допълнителните разпоредби на ЗООС), тъй като определението за „ново предприятие“ обхваща и определението за „друго предприятие“, което води до множество свързани с това недостатъци на националните мерки за транспониране (член 3, параграфи 5 и 7; член 7, параграф 2, буква б); член 7, параграф 3; член 8, параграф 2, буква б); член 8, параграф 3 на Директивата), както и по отношение на прилагането на сроковете за „други предприятия“ (член 10, параграф 3, буква в; Член 10, параграф 4; Член 12, параграф 2, буква в); Член 12, параграф 4 от Директивата); по отношение на случаите на периодично преразглеждане и актуализиране на доклада за безопасност от страна на оператора на „друго предприятие“ (Член 10, параграф 6 на Директивата);

- определението за „инспекция“ – (разпоредбата е транспонирана в §1, т. 71 от Допълнителните разпоредби на ЗООС). Съгласно бележката на ЕК, националната разпоредба се отнася до „съответствието с условията на разрешителните и решенията“, докато в Директивата се говори за „съгласуваността на предприятията с изискванията на настоящата директива“, като не се позовава на Директивата или на националните мерки за транспониране, България стеснява обхвата на разпоредбата на директивата и следователно транспонирането се счита за неправилно (член 3, параграф 19 на Директивата);

- член 7, параграф 4 букви в) и г) - съгласно бележката на ЕК разпоредбите са транспонирани в чл. 103, ал. 5, т. 4 и 5 от ЗООС, и са установили, че докато разпоредбите на директивата изискват от оператора да информира компетентния орган преди събитията, посочени в нея, националната мярка изисква уведомлението по буква „в)“ (*окончателното закриване на инсталацията или извеждането и от експлоатация*) и точка „г)“ (*промени в информацията*) да се извърши след тяхното настъпване, което прави транспонирането неправилно;

- член 8, параграф 4 - съгласно бележката на ЕК, разпоредбата е транспониран в чл. 106, ал. 5, т. 1 от ЗООС, но тъй като ал. 1, към която се реферира в националната мярка се отнася само до оператор „на ново предприятие и/или съоръжение с нисък рисков потенциал“, транспонирането на разпоредбата на директивата се счита за неправилно защото изключва операторите на „съществуващи“ и „други“ предприятия, както и „нови“ такива с висок рисков потенциал.

- член 9, параграф 2 - съгласно бележката на ЕК, той е транспониран в член 116з, ал. 1 от ЗООС, но Националната разпоредба изисква от компетентните органи да уведомяват оператора за предприятията/съоръженията, за които съществува риск от ефект на домино, докато в директивата се изисква компетентните органи да предоставят на оператора допълнителна информация към посочената в член 7, параграф 1, буква ж), поради което транспонирането се счита за несъответстващо на Директивата.

- консултации със заинтересованата общественост - член 12, параграф 5 – съгласно бележката на ЕК, транспониращата мярка правилно изисква външните планове за действие при извънредни ситуации или техните съществени изменения да бъдат предмет на консултации със заинтересованата общественост, но Националната разпоредба не гарантира, че на заинтересованата общественост е дадена „навременна“ възможност да даде своето становище, поради което транспонирането е непълно; член 15, параграф 1, буква б) - съгласно бележката на ЕК, Националното законодателство не е достатъчно ясно и не уточнява какви изменения в предприятието са предмет на обществени консултации; Член 15, параграф 3, буква б) - съгласно бележката на ЕК, разпоредбата изглежда не е отразена в националното законодателство, поради това изискването за предоставяне на необходимата информация на заинтересованата общественост е неправилно транспонирано; Член 15, параграф 5, букви а) и б) - съгласно бележката на ЕК, Националното законодателство не гарантира, че последващите промени в решенията се предоставят на обществеността, както изисква директивата. Освен това, изискването за предоставяне на обществеността на резултатите от консултациите се въвежда само за техническия доклад в рамките на процедурата за разглеждане и одобряване на доклада за безопасността, но не и за другите решения. Националните разпоредби относно отделните проекти не са достатъчно конкретни и предвиждат само, че компетентният орган взема предвид резултатите от тях, без да дава други подробности, поради това транспонирането се счита за неправилно; Приложение V - Част 1, точка 7 - Комисията приема пропускът за неправилно транспониране на задължението за предоставяне на съответната информация на обществеността;

- Други – какъв вид изменения в предприятието подлежат на контрол, поради което транспонирането на това изискване се счита за неправилно (член 13, параграф 1, буква б) на Директивата); политиките по отношение на използването на земята или другите политики отчитат необходимостта в „дългосрочен план“ (член 13, параграф 2 на Директивата); изискването за предоставяне на „техническо становище“ по посочените рискове (член 13, параграф 3, първи абзац, второ изречение на Директивата); важна информация, предоставена по неподходящ начин, е много вероятно да не постигне целта, търсена от разпоредбата на директивата (член 16, първо изречение на Директивата); - относно националната мярка, която не изисква предоставяне на данни за оценка на въздействието върху имуществото (член 16, буква б), подточка iii на Директивата),

поради което разпоредбата се счита за неправилно транспонирана; - по отношение на националното законодателство, в който планът за инспекции се преразглежда само „*при необходимост*“, и това прави транспонирането неправилно (член 20, параграф 3, първо изречение); по отношение на разпоредби, които не са отразени в националното законодателство (член 20, параграфи 9 и 10 на Директивата); по отношение на това, че националното законодателство въвежда дерогация от задължението за оповестяване на доклада за политиката за предотвратяване на големи аварии и на вътрешния аварийен план, но не и на списъка с опасните вещества и това променя обхвата на дерогацията, предвидена в директивата, и прави транспонирането неправилно (член 22, параграф 3); допуснатата техническа грешка в Бележка 13 към приложение I, второ тире.

- В допълнение, и с цел спазване на изискванията на чл. 20, т. 6 на Директива 2012/18/ЕС, който гласи: „За проучване на сериозни жалби, тежки аварии и „квазиаварии“, произшествия и случаи на неизпълнение на изискванията се провеждат във възможно най-кратки срокове извънредни инспекции“ и с цел ефективност на посочената разпоредба са направени изменения в чл. 157а, ал.12 от ЗООС, където едномесечният срок е заменен с „във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 30 дни“ т.е. и тук съответните компетентни органи извършват извънпланови проверки на място, във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 30 дни, от получаването на жалба, сигнал за голяма авария или квазиавария, инцидент или случай на неизпълнение на разпоредбите на глава седма, раздел I или на наредбата по чл. 103, ал. 9 от ЗООС.

Проблемите, свързани с констатираните несъвършенства и пропуски на националния законов текст в контекста на тази европейска регламентация, водят до:

- отклонения от задълженията, установени в Директива 2010/75/ЕС (подробно описани в писмо ENV.E. I/ARK/sv/EUP(2017)9184 на Европейската комисия, Генерална дирекция „Околна среда“);
- отклонения от задълженията, установени в Директива 2012/18/ЕС, подробно описани в процедура за нарушение № 2020/2224 на Европейската комисия във връзка с получено официално уведомително писмо от Европейската Комисия № С(2020)3846, както и в Приложение № 2 от Доклада;
- отклонения от принципите на отчетност и информираност на заинтересованата общественост и на прозрачност на процеса на вземане на решения по въпроси, свързани с околната среда и за обществена подкрепа за взетите решения, заложи в Директива 2011/92/ЕС и Директива 2012/18/ЕС.
- отклонения от Директива 2011/92/ЕС, даващи възможност за нерегламентирано осъществяване на проекти, по отношение които следва да бъде осъществена оценка на необходимостта от извършване на ОВОС в съответствие с чл. 93 от ЗООС (установено при осъществяване на контрол по реда на ЗООС и ЗУО се установяват депа, инсталации, площадки и др. съоръжения, оползотворяващи отпадъци по реда на чл.35, ал.2, т. 3 от ЗУО (във връзка с Приложение № 2 към § 1, т. 13 от ЗУО), за които не е осъществена предварително преценка от необходимостта за ОВОС);

С оглед на това предложенията за изменения и допълнения на ЗООС целят прецизиране на засегнатите законови текстове с цел отстраняване на така идентифицираните проблеми.

Какви са целите на предлаганото решение?

Обща цел:

Общата цел на оценяваната политика е подобряване на законодателната уредба с цел усъвършенстване на законовия текст, оптимизация на засегнатите процедури и постигане на по-високи нива на хармонизация с европейското законодателство с цел повишаване публичността и отчетността на процесите и засилване ефективността на контролната дейност в административните структури. По-конкретно се цели подобряване на законодателната уредба за ограничаване на административната тежест и подобряване на административното обслужване за гражданите и бизнеса и постигане на пълно съобразяване на ЗООС с Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година относно емисиите от промишлеността (комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването), Директива 2011/92/ЕС относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (изменена с Директива 2014/52/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година) и Директива 2012/18/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 година относно контрола на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества, за изменение и последваща отмяна на Директива 96/82/ЕО на Съвета.

Конкретни цели:

Конкретните цели са свързани със спецификите на оценяваната политика и с резултатите от провеждането на оценяваната политика, както следва:

- Повишаване ефикасността на административното обслужване, административното регулиране и на контролната администрация на регионално ниво.
- Намаляване на финансовата тежест за гражданите, бизнеса и институциите в процедурата по оценка на въздействието върху околната среда на инвестиционни предложения.
- Постигане на съответствие с изискванията на:
 - Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година относно емисиите от промишлеността (комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването);
 - Директива 2011/92/ЕС относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (изменена с Директива 2014/52/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година);
 - Директива 2012/18/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 година относно контрола на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества, за изменение и последваща отмяна на Директива 96/82/ЕО на Съвета.
- Осигуряване на единство и непротиворечивост на правната уредбата със свързаното национално законодателство.

Оперативни цели:

Оперативните цели посочват какво и как следва да бъде извършено, като отчитат полезността на съответната политика. Основни оперативни цели на оценяваната политика са:

- Осигуряване на възможност за превъзлагане на административно-регулаторни и административно-контролни дейности на изрично оправомощени от Министъра на околната среда и водите длъжностни лица.
- Разширяване на правомощията на Изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по околна среда.
- Повишаване на ефективността при воденето на публичния регистър с резултатите от издаване, отказ, отмяна, преразглеждане и актуализиране на комплексни разрешителни.
- Повишаване качеството на данните, съдържащи се в регистъра на операторите на предприятия и/или съоръжения с нисък или висок рисков потенциал.
- Привеждане на процедурите по ОВОС и издаването на комплексни разрешителни в съответствие с принципите и изискванията на Директива 2010/75/ЕС, Директива 2011/92/ЕС и Директива 2012/18/ЕС.
- Съобразяване на законовия текст и използваните в ЗООС понятия и формулировки с тези на действащата европейска и национална нормативна уредба, с цел тяхната единност, уеднаквяване и прецизиране.

Заинтересовани страни:

Администрации:

Министерство на околната среда и водите /МОСВ/.

Министърът на околната среда и водите осъществява държавната политика по опазване на околната среда /чл. 8, ал. 1 от ЗООС/ и осъществява ръководна и контролна дейност върху редица административни и регулаторни процедури по ЗООС.

Изпълнителната агенция по околна среда /ИАОС/.

Изпълнителната агенция по околна среда осъществява прилагането на изискванията на законодателството и нормативната уредба, свързани с околната среда /чл.1 от Устройствен правилника на Изпълнителната агенция по околна среда/ и осъществява ръководството на Националната система за мониторинг на околната среда /чл. 13, ал. 1 от ЗООС/.

Регионалните инспекции по околната среда и водите /РИОСВ/.

РИОСВ осигуряват провеждането на държавната политика по опазване на околната среда на регионално равнище /чл. 14, ал.1 от ЗООС/ и осъществяват административни регулаторни и контролни дейности и за прилагат принудителни административни мерки и наказателни постановления /чл.14, ал.4 от ЗООС/.

Кметовете на общини/райони на територията на Република България;

Кметовете на общини/райони на територията на Република България осъществяват дейности по административно обслужване и регулиране по процедурите по извършване

на ОВОС и издаване на комплексни разрешителни, процедурата по разглеждане и одобряване на доклади за безопасност, както и задължение за изготвяне и осигуряване изпълнението на външни аварийни планове /чл.108, ал.1 от ЗООС/ и др.

Асоциации на бизнес организациите /търговски камари, бранишови и професионални организации и други;/ синдикални организации; неправителствени организации /ЮЛНЦ, мрежи, платформи и др. подобни/, изследователски институти и т.н.

Асоциацията на парковете в България

Българска фондация "Биоразнообразие"

Българско дружество по фитоценология – 2001

Български център за нестопанско право

„Грийнпийс България“

Екологично сдружение „За Земята“

Сдружение за дива природа БАЛКАНИ

СНЦ "Зелени Балкани"

Фондация "ЕкоОбщност"

WWF България

Граждани и бизнес

Лица, извършващи дейности по приложение I на Регламент (ЕО) № 166/2006 към дата 15.14.2020 г. – 92 бр.

Лица, посочени в регистъра на предприятията с нисък и висок рисков потенциал към дата 15.14.2020 г. – 210 бр.;

Лица, посочени в регистъра с данни за извършване на процедурите по за извършване на оценка на въздействието върху околната среда към:

МОСВ: 272 бр.

РИОСВ-Благоевград: 259 бр.

РИОСВ-Бургас: 221 бр.

РИОСВ-Варна: 482 бр.

РИОСВ-Враца: 41 бр.

РИОСВ-Велико Търново: 101 бр.

РИОСВ-Монтана: 214 бр.

РИОСВ-Пловдив: 317 бр.

РИОСВ-Перник*: 232 бр.

РИОСВ-Плевен: 169 бр.

РИОСВ-Пазарджик: 145 бр.

РИОСВ-Русе: 275 бр.

РИОСВ-Стара Загора: 6 бр.

РИОСВ-Смолян: 113 бр.

РИОСВ-София: 270 бр.

РИОСВ-Хасково: 240 бр.

РИОСВ-Шумен: 166 бр.

Лица, посочени в регистъра на комплексните разрешителни към:

РИОСВ-Благоевград: 51 бр.

РИОСВ-Бургас: 25 бр.

РИОСВ-Варна: 50 бр.

РИОСВ-Враца: 16 бр.

РИОСВ-Велико Търново: 54 бр.

РИОСВ-Монтана: 17 бр.

РИОСВ-Пловдив: 30 бр.

РИОСВ-Перник*: 19 бр.

РИОСВ-Плевен: 52 бр.

РИОСВ-Пазарджик: 22 бр.

РИОСВ-Русе: 70 бр.

РИОСВ-Стара Загора: 71 бр.

РИОСВ-Смолян: 6 бр.

РИОСВ-София: 51 бр.

РИОСВ-Хасково: 24 бр.

РИОСВ-Шумен: 47 бр.

Лица, посочени в регистъра на лицата, притежаващи документи за извършване на дейности по оползотворяване с код R 13, на отпадъци с код 19 12 04 към дата 15.14.2020:

притежатели на комплексни разрешителни: 16 бр.;

притежатели на регистрационен документ: 241 бр.;

притежатели на разрешения: 318 бр.

Лица, посочени в регистър на лицата, притежаващи документи за извършване на дейности по оползотворяване с код R 13, на отпадъци с код 19 12 10 към дата 15.14.2020:

притежатели на комплексни разрешителни: 8 бр.;

притежатели на регистрационен документ: 29 бр.;

притежатели на разрешения: 52 бр.

Лица, посочени в регистър на лицата, притежаващи документи за извършване на дейности по оползотворяване с код R 13, на отпадъци с код 19 12 12 към дата 15.14.2020:

притежатели на комплексни разрешителни: 141 бр.;

притежатели на регистрационен документ: 57 бр.;

притежатели на разрешения: 141 бр.

Какви варианти за решаване на проблема са били изследвани, включително алтернативи на въвеждането на нова правна уредба?

1. Вариант 0 „Без действие“

При нулевия вариант не се предвижда предприемането на действия по повод промяна в настоящата нормативна уредба в областта опазване на околната среда и нейните компоненти съгласно уредбата, предвидена в ЗООС. Като резултат се запазват идентифицираните текущи проблеми, описани в раздел 2 по-горе:

- неефективност и забава на дейностите по административно обслужване и административно регулиране поради концентрация в лицето на министъра на околната среда и водите на правомощия и невъзможност за тяхното последващо превъзлагане;
- намалена ефективност на контролната дейност на администрацията на регионално ниво и непълно отразяване на специфичните рискове на отделните региони;
- неактуална или недостатъчно точна информация при ИАОС относно операторите на предприятия и/или съоръжения с нисък или висок рисков потенциал, извършили класификация на предприятието и/или съоръжението;
- необосновано ангажиране на ресурса на две администрации в поддържането на публичния регистър с резултатите от издаване, отказ, отмяна, преразглеждане и актуализиране на комплексни разрешителни.
- необоснована финансова тежест за гражданите и бизнеса от задължението за обявяване на инвестиционни предложения и чрез средствата за масово осведомяване.
- неточности във формулировките на законовия, наличие на неактуални понятия и непоследователност във външни препращания към разпоредби на свързано национално законодателство, водещи до възможност за превратни правни и смислови тълкувания на законови хипотези.
- неточности при транспонирането на Директива 2012/18/ЕС, Директива 2011/92/ЕС и Директива 2010/75/ЕС.

При Вариант 0 „Без действие“ посочените проблеми продължават да проявяват негативните си последици, както по отношение на правоприлагането, така и по отношение на отражението им върху гражданите и бизнеса. С оглед изискванията за прогнозиране по какъв начин би се развила текущата ситуация и какво би се случило с идентифицираните проблеми, при положение, че не бъдат предприети мерки за тяхното разрешаване, се установява, че запазването на статуквото няма възможност да повиши качеството, ефективността и удовлетвореността на гражданите и бизнеса от административното регулиране и административното обслужване в сферата на опазване

на околната среда.

Идентифицираните проблеми са свързани с действащата регулаторна рамка ЗООС. И тяхното преодоляване не може да се постигне по пътя на запазване на настоящата правна уредба. Същата от една страна, е пряко свързана, с неоправдани затруднения при предоставянето на административни услуги, намалена ефективност на контролната дейност, необосновани разходи в рамките на регулаторната дейност, както за администрацията, така и за гражданите и бизнеса, а от друга – не съответства с преките задължения на държавата, произтичащи от европейското законодателство в рамките на опазването на околната среда.

Изложеното налага и извода, че идентифицираните проблеми не могат да бъдат преодолявани без въвеждането на нормативни изменения и допълнения.

Потенциални рискове на Вариант „Без действие“:

Източниците на рисковете от Вариант 0 са както следва:

- външни рискове:

1/ Невъзможността от оправомощаване (превъзлагане) на правомощия и функции, води до риск от увеличаване на сроковете за административно обслужване и понижаване ефективността на административната регулация и контрол.

2/ Несъответствието на разпоредби на ЗООС с нормативните изисквания, заложи в европейско законодателство, води до риск от образуване на наказателни процедури заради непривеждане в срок на българското законодателство в съответствие с европейските директиви; неавтентичност на информацията, качеството и пълнотата на данните относно операторите на предприятия и/или съоръжения, класифицирани с нисък или висок рисков потенциал; липсва прозрачност в работата на административните органи.

3/ Несъответствието на разпоредби на ЗООС с нормативните изисквания, на свързаното национално законодателство, води до риск от затруднения и проблеми в тяхното приложение.

4/ Дублирането на функции на административни органи в осъществяването на дейности, пряко свързани с един регулаторен режим води до неефективност и увеличаване на разходите в административното регулиране.

5/ Задължителното оповестяване на инвестиционни предложения води до риск от увеличаване на сроковете и разходите за административно обслужване; несъобразяване на административното обслужване с нуждите на гражданите и организациите.

- вътрешни рискове:

- рискове, свързани с процеса на работа: не се констатират;
- промени в човешки ресурс, промени в работните задачи – не се констатират;
- внедряване на нова технология – не се налага.

От Вариант „Без действие“ ще бъдат негативно засегнати следните субекти:

- Държавни органи и администрации:

- Министърът на околната среда и водите
- РИОСВ

- Граждани и бизнес:

- Лица, посочени в регистъра на предприятията с нисък и висок рисков потенциал към дата 15.14.2020 г. –210 бр.;
- Лица, посочени в Публичен регистър с данни за извършване на процедурите по за извършване на оценка на въздействието върху околната среда:
МОСВ: 272 бр.

РИОСВ-Благоевград: 259 бр.

РИОСВ-Бургас: 221 бр.

РИОСВ-Варна: 482 бр.

РИОСВ-Враца: 41 бр.

РИОСВ-Велико Търново: 101 бр.

РИОСВ-Монтана: 214 бр.

РИОСВ-Пловдив: 317 бр.

РИОСВ-Перник*: 232 бр.

РИОСВ-Плевен: 169 бр.

РИОСВ-Пазарджик: 145 бр

РИОСВ-Русе: 275 бр.

РИОСВ-Стара Загора: 6 бр.

РИОСВ-Смолян: 113 бр.

РИОСВ-София: 270 бр.

РИОСВ-Хасково: 240 бр.

РИОСВ-Шумен: 166 бр.

Посочените лица ще бъдат пряко засегнати от реализацията на рисковете и техните последици.

2. Вариант 1 „Регулаторна намеса“

Вариант 1 предлага разрешаване на идентифицираните проблеми чрез усъвършенстване на правната уредба на ЗООС. Вариант 1 предвижда приемането на изменения и допълнения, съдържащи следните **мерки**:

- да се предвиди възможност Министърът на околната среда и водите да превъзлага някои от своите административни и контролни правомощия по ЗООС на оправомощени от него длъжностни лица.

- да се конкретизират правомощията на Изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по околна среда относно оперативното водене на публичния регистър с данни за резултатите от издаването, отказа, отмяната, преразглеждането и актуализирането на комплексни разрешителни.
- да отпадне задължението за обявяване на инвестиционни предложения и чрез средствата за масово осведомяване като публичността се осъществява чрез публикуването им на интернет страницата им или по друг подходящ начин.
- да се прецизират хипотезите, в които операторите на предприятия и/или съоръжения с нисък или висок рисков потенциал следва да актуализират подадените до Изпълнителната агенция по околна среда уведомления за извършена класификация.
- да се прецизират формулировки и разпоредби за подобряване на налични несъответствия и недостатъци в текста на ЗООС, свързани с отстраняването на смислови неясноти в употребата на понятията „предприятие“ и „съоръжение“; допълване на уредбата по одобряване на доклади за безопасност на предприятията и/или съоръженията с висок рисков потенциал с процедурата по одобряване на актуализирани доклади за безопасност на предприятията и/или съоръженията с нисък и висок рисков потенциал; уточняване на формулировката на външните препращания към разпоредби на Закона за управление на отпадъците и на Закона за водите.
- да се предвиди възможност за правилното транспониране/прецизиране на определени разпоредби по Директива 2012/18/ЕС във връзка с получено официално уведомително писмо № С(2020) 3846 относно процедура за нарушение № 2020/2224 от Европейската комисия срещу Р. България, а именно: член 3, параграфи 5, 7 и 19; член 7, параграф 2, буква б); член 7, параграф 3; член 7, параграф букви в) и г); член 8, параграф 2, буква б); член 8, параграф 3; член 8, параграф 4; член 9, параграф 2; член 10, параграф 3, буква в); член 10, параграф 4; член 10, параграф 6; член 12, параграф 2, буква в); член 12, параграф 4; член 12, параграф 5; член 13, параграф 1, буква б); член 13, параграф 2; член 13, параграф 3, първи абзац, второ изречение; член 14, параграф 1, второто изречение; член 15, параграф 1, буква б); член 15, параграф 3, буква б); член 15, параграф 5, букви а) и б); член 16, първо изречение; член 16, буква б), подточка iii); член 20, параграфи 3, 9 и 10; член 22, параграф 3, както и бележка 13, второ тире от приложение I и част 1, точка 7 от приложение V към Директива 2012/18/ЕС (виж Приложение 2 към Доклада).
- да се прецизират редица формулировки и разпоредби с цел отстраняване на налични несъвършенства в транспонирането и осигуряване ефективното цялостно прилагане на Директива 2010/75/ЕС, Директива 2011/92/ЕС и Директива 2012/18/ЕС и в частност да се заложи задължително информиране на обществеността за същността на възможните решения, а когато е приложимо – на проекта на решение по ОВОС преди разглеждането им от Висшия експертен екологичен съвет, съответно експертните екологични съвети; да се предвиди задължително оповестяване на интернет страницата на съответния компетентен орган на проектите на комплексни разрешителни преди тяхното окончателно приемане; да се разшири списъкът с дейностите по оползотворяване на отпадъци, по отношение на които се осъществява преценка за необходимост от извършване на ОВОС; редакция на формулировките,

свързани със сроковете за извършване на извънпланови проверки и извънредни проверки на инсталации и съоръжения за категориите промишлени дейности за които се изисква издаването на комплексно разрешително, както и на процедурата по предприемане на действия от страна на операторите на инсталации и съоръжения за категориите промишлени дейности по Приложение № 4 от ЗООС за отстраняване, контролиране, ограничаване или намаляване на опасните вещества при окончателно прекратяване на извършваните дейности.

Като цяло Вариант 1 „Регулаторна намеса“ е насочен в най-голяма степен към постигане на целите по раздел 4 чрез провеждане на серия от координирани нормативни изменения и допълнения в рамките на ЗООС. Реализирането на посочения вариант включва задължителното въвеждане на изменения и допълнения в гореизброените текстове в ЗООС. В този смисъл и заинтересованите лица – адресати на съответните процедури, подлежащи на изменения, ще попаднат в кръга на засегнатите от варианта лица.

Потенциални рискове на Вариант 1:

Източниците на рисковете от Вариант 1 са:

- **външни рискове:** не се констатират такива.
- **вътрешни рискове:**
 - рисковете, свързани с процеса на работа: съществува риск от възникването на известни първоначални организационни затруднения при въвеждането на предлаганите изменения от администрациите, които ще трябва да осигурят тяхното прилагане: доколкото се предвижда реорганизация на дейността и пренасочване на отговорности във функциите на една структура – в друга, то съществува риск интегрирането на новопревъзложените задължения в работния процес на засегнатите администрации да доведе до първоначално удължаване на срока, необходим за предоставянето на съответните административни процедури, и необходимост от провеждане на обучение на служителите как да набавят необходимата информация по служебен път; чрез предприемането на подходящи и своевременни мерки по оптимизация на организационните процеси и провеждане на необходимите обучения би следвало този риск да бъде преодолян;
 - човешки ресурс: налице е риск от възникването на необходимост от пренасочване на човешки ресурс и/или ангажиране на допълнителен човешки ресурс за осигуряване на съответствие на работните процеси в засегнатите администрации: налице е риск реструктурираните задължения да доведат до необходимостта от инвестиране на известен човешки ресурс за провеждане на необходимите обучения и осигуряване на необходимия брой компетентни служители, които да осъществяват съответните дейности /чрез пренасочване на човешки ресурс, изпълняващ в момента други функции, и/или чрез ангажиране на допълнителен човешки ресурс/; мярката ангажиране на допълнителен човешки ресурс би била свързана и с известни разходи за съответните администрации;
 - промени в работните задачи: гореописаната необходимост от осигуряване на необходимия брой компетентни служители, които да извършват необходимите действия в рамките на съответната процедура, би могла да

доведе до риск от възникването на необходимост от въвеждане на промени в досегашните организационни процеси на работата и в съществуващото разпределение на задачите между служителите в съответните администрации;

- неефикасно управление: не се констатира;
- внедряването на нова технология и др.: не се налага.

От Вариант 1 ще бъдат пряко засегнати:

- Държавни органи и администрации:
 - РИОСВ
 - Кметовете на всички общини/райони на територията на Република България.
- Граждани и бизнес: не се констатира.

3. Вариант 2 „Промени в правоприлагането“

Вариант 2 не предвижда предприемането на действия по повод промяна в настоящата нормативна уредба, предвидена в ЗООС. Вариант 2 предлага разрешаване на идентифицираните проблеми чрез въвеждането на промени в дейността на компетентните администрации.

Независимо, че организацията и дейността на администрациите на фокус се урежда от устройствени правилници /Устройствен правилник на Министерство на околната среда и водите; Правилник за устройството и дейността на регионалните инспекции по околната среда и водите/, тяхната компетентност и голяма част от начина на осъществяване на дейността е установена в ЗООС. Съгласно чл.15, ал.3 от ЗНА, ако постановление, правилник, наредба или инструкция противоречат на нормативен акт от по-висока степен, правораздавателните органи прилагат по-високия по степен акт. Посоченото означава, че евентуални промените в правилниците, няма да дерогира разпоредбите на ЗООС, чиято настояща редакция е установена като пряко свързани с множество от идентифицираните проблеми.

Вследствие на това, Вариант 2 би се осъществил единствено доколкото настоящата редакция на ЗООС позволява реорганизация на дейността на съответните администрации. Такава възможност е налична в чл.8, ал. 2 от ЗООС, съгласно който Министърът на околната среда и водите може да делегира със заповед:

- правомощия на заместник-министрите, като определя техните функции, и
- да оправомощава длъжностни лица във връзка с волеизявления и действия, които са част от съответното производство по издаване на административни актове и документи.

Именно в контекста на тази разпоредба, Вариант 2 предполага разтоварване на компетентната администрация посредством директно оправомощаване на длъжностните лица по отношение на засегнатите процедури на ЗООС. Практическото прилагане на този подход ще се отрази пряко върху начина, по който администрациите работят, ще породи необходимост от преценка относно приложимостта на този нормативен текст по отношение на съответните процедури, а в редица случаи – и преценка относно

законосъобразността на съответните действия в рамките на съответното административно производство.

Пряко въздействие Вариант 2 би имал върху проблемите, свързани със затрудненото предоставяне на административни услуги и неефективност в контролната и регулаторната дейност, засягащи следните процедури:

- предоставяне на указания за извършване на проверка на достоверността на данните за изпускането и преноса на замърсители в регистъра по чл. 22б, т. 2 от ЗООС, докладвани от операторите, извършващи дейности по приложение I на Регламент (ЕО) № 166/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 януари 2006 г. за създаване на Европейски регистър за изпускането и преноса на замърсители и за изменение на Директиви 91/689/ЕИО и 96/61/ЕО на Съвета, и тяхното потвърждаване /чл.22а, ал.4 от ЗООС/;
- обявяване на внесени инвестиционни предложения по реда на чл.95, ал.2 от ЗООС, по отношение на които преценката от необходимостта от извършване на ОВОС се осъществява от Министъра на околната среда и водите /чл.93, ал.2 от ЗООС/;
- насърчаване и развитие по реда на чл.120 от ЗООС на най-добрите налични техники по смисъла на чл. 99а от ЗООС, относими към издаването на комплексни разрешителни за разрешение на строеж /чл.120, ал.3 и ал.4 от ЗООС/;
- водене на публичния регистър с резултатите от издаване, отказ, отмяна, преразглеждане и актуализиране на комплексни разрешителни по реда на чл. 129 от ЗООС.
- контрол на изпълнението на задълженията на операторите на предприятия и/или съоръжения, класифицирани с нисък или висок рисков потенциал в съответствие с чл. 103, ал. 2 от ЗООС /при осъществяване на проверки по реда на чл. 157а и чл.157б от ЗООС/, както и всички задължения на тези оператори, произтичащи от изискванията на глава седма, раздел I на ЗООС;

Същевременно обаче при този вариант голяма част от идентифицираните проблеми – произтичащи пряко от настоящата редакция на закона няма да могат да бъдат преодолени посредством промени в правоприлагането. По-конкретно не се предвижда предприемането на действия по повод следните проблеми:

- за бизнеса и гражданите ще продължи да е налична финансовата тежест от задължението за обявяване на инвестиционни предложения и чрез средствата за масово осведомяване в рамките на процедурата по оценка на въздействието върху околната среда на инвестиционни предложения.
- ще останат да съществуват неточности при:
 - формулировките на законовия текст, наличие на неактуални понятия и непоследователност във външни препратции към разпоредби на свързано национално законодателство, водещи до възможност за превратни правни и смислови тълкувания на законови хипотези.
 - транспонирането на Директива 2012/18/ЕС, Директива 2011/92/ЕС и Директива 2010/75/ЕС.

Изложеното налага и извода, че голяма част от идентифицираните проблеми не могат да бъдат преодолени без въвеждането на нормативни изменения и допълнения в ЗООС.

Потенциални рискове на Вариант 2:

Източниците на рисковете в контекста на оценявания проект могат да бъдат разделени в две основни групи:

- **външни рискове:**

1/ Оправомощаване (превъзлагане) на правомощия и функции води до риск от компрометиране на процедури поради възможна незаконосъобразност, породена от несигурност и неяснота в приложимостта на правна възможност по отношение на конкретни процедури в ЗООС.

2/ Несъответствието на разпоредби на ЗООС с нормативните изисквания, заложи в европейско законодателство, води до риск от образуване на наказателни процедури заради непривеждане в срок на българското законодателство в съответствие с европейските директиви; неавтентичност на информацията, качеството и пълнотата на данните относно операторите на предприятия и/или съоръжения, класифицирани с нисък или висок рисков потенциал; липсва прозрачност в работата на административните органи.

3/ Несъответствието на разпоредби на ЗООС с нормативните изисквания, на свързаното национално законодателство, води до риск от затруднения и проблеми в тяхното приложение.

4/ Дублирането на функции на административни органи в осъществяването на дейности, пряко свързани с един регулаторен режим води до неефикасност и увеличаване на разходите в административното регулиране.

5/ Задължителното оповестяване на инвестиционни предложения води до риск от увеличаване на сроковете и разходите за административно обслужване; несъобразяване на административното обслужване с нуждите на гражданите и организациите.

- **вътрешни рискове:**

- рисковете, свързани с процеса на работа: съществува риск от възникването на известни първоначални организационни затруднения при въвеждането на предлаганите изменения от администрациите, които ще трябва да осигурят тяхното прилагане: доколкото се предвижда реорганизация на дейността и пренасочване на отговорности във функциите на една структура – в друга, то съществува риск интегрирането на новопревъзложените задължения в работния процес на засегнатите администрации да доведе до първоначално удължаване на срока, необходим за предоставянето на съответните административни процедури, и необходимост от провеждане на обучение на служителите как да набавят необходимата информация по служебен път; чрез предприемането на подходящи и своевременни мерки по оптимизация на организационните процеси и провеждане на необходимите обучения би следвало този риск да бъде преодолян;

- човешки ресурс: налице е риск от възникването на необходимост от пренасочване на човешки ресурс и/или ангажиране на допълнителен човешки ресурс за осигуряване на съответствие на работните процеси в засегнатите администрации: налице е риск реструктурираните задължения да доведат до необходимостта от инвестиране на известен човешки ресурс за провеждане на необходимите обучения и осигуряване на необходимия

брой компетентни служители, които да осъществяват съответните дейности /чрез пренасочване на човешки ресурс, изпълняващ в момента други функции, и/или чрез ангажиране на допълнителен човешки ресурс/; мярката ангажиране на допълнителен човешки ресурс би била свързана и с известни разходи за съответните администрации;

- промени в работните задачи: гореописаната необходимост от осигуряване на необходимия брой компетентни служители, които да извършват необходимите действия в рамките на съответната процедура, би могла да доведе до риск от възникването на необходимост от въвеждане на промени в досегашните организационни процеси на работата и в съществуващото разпределение на задачите между служителите в съответните администрации;
- неефикасно управление: не се констатира;
- внедряването на нова технология и др.: не се налага.

Засегнати субекти:

- От Вариант 2 „Промени в правоприлагането“ ще бъдат негативно засегнати Държавни органи и администрации:
 - Министърът на околната среда и водите
 - РИОСВ
- Граждани и бизнес:
 - Лица, посочени в регистъра на предприятията с нисък и висок рисков потенциал към дата 15.14.2020 г. – 210 бр.;
 - Лица, посочени в Публичен регистър с данни за извършване на процедурите по за извършване на оценка на въздействието върху околната среда:

МОСВ: 272 бр.

РИОСВ-Благоевград: 259 бр.

РИОСВ-Бургас: 221 бр.

РИОСВ-Варна: 482 бр.

РИОСВ-Враца: 41 бр.

РИОСВ-Велико Търново: 101 бр.

РИОСВ-Монтана: 214 бр.

РИОСВ-Пловдив: 317 бр.

РИОСВ-Перник*: 232 бр.

РИОСВ-Плевен: 169 бр.

РИОСВ-Пазарджик: 145 бр.

РИОСВ-Русе: 275 бр.

РИОСВ-Стара Загора: 6 бр.

РИОСВ-Смолян: 113 бр.

РИОСВ-София: 270 бр.

РИОСВ-Хасково: 240 бр.

РИОСВ-Шумен: 166 бр.

*Съгласно разпоредбата на § 3 за изменение на Приложението към чл. 1, ал. 2 от Правилника за изменение и допълнение на Правилника за устройството и дейността на Регионалните инспекции по околната среда и водите (РИОСВ), (ДВ, бр. 54 от 2020 г.) се обедини териториалния обхват на дейност и седалище на РИОСВ-Перник и РИОСВ-София (т.е. дейността на РИОСВ –Перник стана част от дейността на РИОСВ –София).

Препоръчваме вариант № 1, с който се постигат описаните по-горе цели и желани ефекти.

Посочете изследваните варианти, включително алтернативи на предприемането на нормативна промяна. Опишете накратко потенциалните рискове, свързани с вариантите, каква е вероятността те да настъпят и техния ефект, ако настъпят. Обосновете препоръчания вариант на действие. Повече информация добавете в резюмето на препоръчания вариант с данни.

2. РЕЗЮМЕ НА ПРЕПОРЪЧАНИЯ ВАРИАНТ С ДОКАЗАТЕЛСТВА И ДАННИ

Вариант 1	Общи годишни разходи: Общи за администрацията 7 280 лв. (недисконтирани) за 10 (десет) годишен период	Общи годишни ползи: Общи за бизнеса 2 941 574 лв. (недисконтирани) за 10 (десет) годишен период
------------------	--	---

Описание и обхват на основните разходи

- Увеличение на разходи за Администрацията в сравнение със съществуващото разпределение на работата и на задачите между служителите в съответните администрации и организационни процеси

Предложението надхвърля ли минималните изисквания на Европейския съюз?

Не е приложимо

Има ли промяна в административната тежест? Създават ли се нови регулаторни режими и регистри? Засягат ли се съществуващи регулаторни режими и регистри?

• Промяна в Административна тежест:
По _____ отношение _____ на администрацията:
○ Възникване _____ на допълнителна административна тежест в следствие от необходимост от пренасочване на

	<p>човешки ресурс и/или ангажиране на допълнителен човешки ресурс за осигуряване на съответствие на работните процеси в засегнатите администрации – увеличение с 50% при реализирането на външните рискове.</p> <p><u>По отношение на гражданите и бизнеса:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Промяна на административната тежест – намалява с 1,75% при отпадането на задължението за обявяване на инвестиционното предложение и чрез средства за масово осведомяване • Не се създават нови регулаторни режими и регистри? • Не се засягат съществуващи регулаторни режими и регистри? 		
<p>Какво е разпределението на годишните разходи според категорията на предприятията? – За бизнеса не са установени разходи.</p>	<p><i>Микро- (в лв.)</i> <i>Неприложимо</i></p>	<p><i>Малки (в лв.)</i> <i>Неприложимо</i></p>	<p><i>Средни (в лв.)</i> <i>Неприложимо</i></p>
<p>Има ли предприятия, които са освободени от спазване на новите правила, въведени с предложението?</p>	<p><i>Не</i></p>		
<p>Описание и обхват на основните ползи</p> <ul style="list-style-type: none"> • икономии на разходи за публикация на инвестиционни предложения в средствата за масово осведомяване; • икономии на разходи по Уведомление за инвестиционно предложение 			
<p>Ключови рискове</p> <p>Рисковете на Вариант 1 са изложени по-горе в настоящото резюме. Същите са от категорията на вътрешните такива – свързани със самия проект и типа задачи, които се изпълняват в него и ще засегнат администрациите. По-конкретно:</p> <ul style="list-style-type: none"> - <u>рисковете, свързани с процеса на работа:</u> съществува риск от възникването на известни първоначални организационни затруднения при въвеждането на предлаганите изменения от администрациите, които ще трябва да осигурят тяхното прилагане: доколкото се предвижда реорганизация на дейността и пренасочване на отговорности във функциите на една структура – в друга, то съществува риск интегрирането на новопревъзложените задължения в работния процес на засегнатите администрации да доведе до първоначално удължаване на срока, необходим за предоставянето на съответните административни процедури, и необходимост от провеждане на обучение на служителите как да набавят необходимата информация по 			

служебен път; чрез предприемането на подходящи и своевременни мерки по оптимизация на организационните процеси и провеждане на необходимите обучения би следвало този риск да бъде преодолян;

- човешки ресурс: налице е риск от възникването на необходимост от пренасочване на човешки ресурс и/или ангажиране на допълнителен човешки ресурс за осигуряване на съответствие на работните процеси в засегнатите администрации: налице е риск реструктурираните задължения да доведат до необходимостта от инвестиране на известен човешки ресурс за провеждане на необходимите обучения и осигуряване на необходимия брой компетентни служители, които да осъществяват съответните дейности /чрез пренасочване на човешки ресурс, изпълняващ в момента други функции, и/или чрез ангажиране на допълнителен човешки ресурс/; мярката ангажиране на допълнителен човешки ресурс би била свързана и с известни разходи за съответните администрации;
- промени в работните задачи: гореописаната необходимост от осигуряване на необходимия брой компетентни служители, които да извършват необходимите действия в рамките на съответната процедура, би могла да доведе до риск от възникването на необходимост от въвеждане на промени в досегашните организационни процеси на работата и в съществуващото разпределение на задачите между служителите в съответните администрации.

3. ПРОВЕДЕНИ КОНСУЛТАЦИИ

Консултации

В изпълнение на разпоредбите на Закона за нормативните актове и Наредбата за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието са извършвени обществени консултации посредством комбинация от методи за комуникация със заинтересованите страни:

а/ Проведена е публична консултация чрез публикуване на консултационен документ на Портала за обществени консултации /www.strategy.bg/ и на интернет страницата на МОСВ /www.moew.government.bg/ /т.нар. Public consultation/, като е осигурена възможност за онлайн коментари или предоставяне на мнения и информация, както и време за подготвяне на обмислени отговори. Консултационният документ е изготвен съгласно образеца по приложение № 3 от НОМИОВ и е публикуван на Портала за обществени консултации (Портала) на 7.5.2020 година Като инструмент на посочения метод за консултации е използван въпросник, достъпен на Портала както следва:

<http://www.strategy.bg/PublicConsultations/View.aspx?lang=bg-BG&Id=5134>

В рамките на дадения 30-дневен срок посредством Портала е получено едно становище от Екологично сдружение „За Земята“ и „Грийнпийс“ – България.

б/ В рамките на обществената консултация са проведени и т.нар. целенасочени консултации /Targeted consultation/ чрез изпращане на (специални) въпросници към конкретни заинтересовани страни с цел да се събере информация от същите и задаването на допълнителни въпроси, които не са посочени в консултационния документ. Изпратени са писма по електронната поща до 197 бр. адресати – представители на идентифицираните заинтересовани групи, придружени с публикуваните на Портала за обществени консултации, документите по предложените промени в действащата нормативна уредба на ЗООС на следните администрации: Изпълнителната агенция по околна среда (ИАОС); Регионални инспекции по околната среда и водите (РИОСВ) – 15

бр.; Общински администрации - 43 бр.

Същите документи са изпратени и на Национално сдружение на общините в република България и на 9 бр. неправителствени организации.

Отделно, измежду идентифицираните заинтересовани страни, представители на гражданите и бизнеса, включително и общински администрации в качеството им на частноправни адресати на съответните регулаторни режими на ЗООС, са изпратени писма с аналогично на гореописаното съдържание по електронната поща до 29 конкретни лица от регистъра на лицата, извършващи дейности по приложение I на Регламент (ЕО) № 166/2006; 29 конкретни лица от регистъра на издадените комплексни разрешителни; 29 конкретни лица и общини от регистъра на предприятията с нисък и висок рисков потенциал; 32 конкретни лица и общини от регистъра на издадените оценки на въздействието.

Получени са общо 49 бр. писмени отговори и становища от 37 бр. заинтересовани страни:

- Регионални инспекции по околната среда и водите (21 бр. становища от 9 кореспондента): РИОСВ Монтана, РИОСВ Шумен, РИОСВ Хасково, РИОСВ Плевен, РИОСВ Пазарджик; РИОСВ Стара Загора; РИОСВ Пловдив. Перник, Враца
- Общински администрации (19 бр.): Община Петрич, Община Ямбол; Община Хисар; Община Хасково; Община Созопол; Община Сливен; Община Свищов; Община Русе; Община Приморско; Община Плевен; Община Ловеч, Община Кюстендил; Община Копривщица; Община Варна; Община Враца; Община Бургас, Община Благоевград; Община Разлог; Община Перник;
- Министерства (2 бр.): Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията;
- Неправителствени организации (3 бр.): Екологично сдружение “За Земята” и “Трийнпиис” – България; Българско дружество по фитоценология; Българска фондация Биоразнообразие.
- Други (4 бр.): Електроенергиен системен оператор ЕАД; Каолин ЕАД; Летище София ЕАД; Свилоцел ЕАД.

в/ С оглед епидемичната обстановка във връзка с коронавирус COVID-19 в страната по време на провеждане на консултациите по посочените по-горе методи, както и след приключване на тези консултации са проведени неприсъствени срещи – под формата на проведени телефонни разговори - интервюта с представители на МОСВ, Общински администрации и други заинтересовани групи. Този метод за провеждане на консултации даде възможност за добре дефинирани и структурирани дискусии, чрез които бързо и ефективно бе събрана информация, необходима за изготвяне на настоящата оценка на въздействието.

В резултат от получените становища и проведените интервюта, участниците в тях подкрепят въвеждането на предложените изменения и допълнения в ЗООС. Повечето участници считат, че така предложените мерки ще имат положителен ефект върху административното обслужване и регулация; ще облекчат засегнатите процедури и ще

допринесат за постигането на висока степен на прозрачност.

Заинтересованите страни - неправителствени организации и някои администрации използват получените въпросници, за да подадат допълнителни проблеми в законовия текст, които ги интересуват в сектора.

4. ПРИВЕЖДАНЕ В ДЕЙСТВИЕ И ИЗПЪЛНЕНИЕ

От коя дата предложението ще започне да действа?

ден/месец/година

Коя институция/организация ще отговаря за осъществяване на предложението и за контрола?

Министерството на околната среда и водите.

**Подпис на директора на дирекцията,
отговорна за изработването на
проекта на нормативния акт:**

.....

Дата: